

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Christophorus Perkins. n. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Dilingæ oppido hæreticis se adiungit. Et illo quidem tempore *Kleselius* & *Simon* nullo edito dubitationis signo latuere: Vterq; tamen non ita multo post, Societatem & fidem deseruere exitu dissimili; nam *Kleselius* postquam aliquamdiu per incerta opinionum vagatus fuerat, ad mentem rediit, & auitam fidem verbo scriptoque propugnauit: *Simon* dum Louanii in Societatem stringere parat calamum, repente ab obuiio inimico oppressus occiditur.

Thomas
Longdall.

Non dissimili ab *Edwardi* stratagemate, sed lapsu grauiori, *Thomas Longdallus* Sacerdos post annos ferme viginti in Societate positos se suolque dehonellauit. Cum enim constet admissum fuisse Romæ vigesimo primo Maij anni quingentesimi sexagesimi secundi, Anno deinde octogesimo secundo narratur eius fuga his verbis. " *Thomas Longdallus*, vir ætatis doctrinæque maturæ, Laureti Romæq; Pænitentiarij munere functus, muneribus præterea sat grauib; gestis, cum ab Generali Romam accerleretur, Anglicanâ Genuæ nactus nauim, incertū quâ de causâ in Angliam fugit, ibique turpiter apostatauit. Et forte hic est ille Doctor *Longdallus* quem memorat *Personius* in notis, sparsisse in vulgus sub id tempus tractatum de adeundis sectariorum sacris non obstante Edicto Regio, & mulctâ in eos qui non parerent: quem multi infirmi secuti in Schisma defecerunt, donec editis ab ipso *Personio* & aliis, de non frequentandis his ritibus libris, docerentur aliter nullâ lege latâ, aliter latâ ad conformitatem extorquendam esse iudicandum. Huic enim maluerim hanc turbationem adscribere, quàm *Alano Longdallo* cui, teste *Pitzæo*, pietas, eruditio, & diuinæ gloriæ zelus magnum nomen peperit, claruitque id temporis Elizabetha regnante.

Christo-
phorus Per
kins.

XXVIII. *Christophorus* etiam *Perkins* acceptis non rectè vtens Dei donis, causa fuit cur à Societate dimitteretur; fidei deinde orthodoxæ non minus quàm Societati iniurius. Admissus Romæ vigesimo primo Octobris anni sexagesimi sexti nouendecim annorum iuuenis, post Tyrocinijs & Philosophiæ annos in vrbe decursos, Theologos audiuit Dilingæ, eo profectu vt Iacobo de Valentia adderetur aliquando in prælegendo locius Ingolstadii: Perseuerauitque ad eius seculi annum circiter octogesium: Tum Colonia, & alibi per Germaniam, cum plus nimio inquieto & superbo indulgens ingenio, res domesticas externasque turbasset, neque monitis acquiesceret, carere illo maluit Societas, quàm ea quâ ipso retento non sperabat frui pace priuari. In Anglia, honesta corporis forma, & doctrinæ opinione Elizabethæ gratiam consecutus, Ecclesiasticæ disciplinæ conseruatoribus annumeratus est, & Equitis aurati titulo auctus, negotiorum causâ missus Legatus in Daniam, ad Heluctos etiam Venetosque. Tum Iacobo regnante fertur concinnator illius fuisse iuramenti quod fidelitatem subditi cum Pontificis potestate committens multorum scientiam conscientiamque exercuit, ac demum Pauli quinti & Urbani octaui literis damnatum est. Denique annis grauis, quam vitam in morum licentia traduxerat, licenter clausit, nullo dato pænitentis animi signo, quo meliorem in futuro tempore sperare posset.

XXIX.